

**บทบาทของสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ(สสปน.)
ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย**
**THE ROLE OF THE OFFICE OF MEETING INCENTIVE TRAVELS EXHIBITION
FOR TOURISM PROMOTION IN THAILAND.**

พัชรดา รัตเกล้า* เอกพร รักความสุข**

Patcharada Ratklao, Ekkaphon Rakhwamsuk

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบทบาทของสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) ในการปรับเปลี่ยนต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย 3) เพื่อศึกษารูปแบบที่เหมาะสมกับการจัดประชุมและนิทรรศการของการท่องเที่ยวของไทย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) การสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participatory) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน และการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน โดยใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (triangulation) ซึ่งประกอบด้วยการตรวจสอบด้านข้อมูล (data triangulation) และการตรวจสอบด้านวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล (Methodological triangulation) และการให้ผู้ให้ข้อมูลได้ทบทวนข้อมูลและการตีความ โดยนำเสนอผลการวิจัยด้วยการเขียนแบบพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1. บทบาทของสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจากต่างประเทศมาสู่เมืองไทย เป็นเรื่องที่ภาคเอกชนมีบทบาทหลักในขณะที่สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการหรือสสปน.เป็นหน่วยงานตั้งใหม่มีบทบาทรอง ทั้งนี้เป็นเพราะภาคเอกชนมีความสามารถในการดำเนินงานได้ดีกว่าภาครัฐ ในด้านเครือข่ายต่างประเทศและทรัพยากรมนุษย์และภาคเอกชนไม่ต้องเสียเวลาในการจัดงบประมาณในการดำเนินงาน อีกทั้งภาคเอกชนมีความพร้อมในด้านบุคลากรและมีความคล่องตัวในการดำเนินงานมากกว่า ภาครัฐหรือ

* Doctor of Philosophy Program Public administration Western University.

** Instructor Western University.

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการหรือสสปน. จึงจำเป็นต้องมีการปรับบทบาทในการพัฒนานคน ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรในทุกด้านเพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายในอุตสาหกรรมไมซ์

2. ปัญหาและอุปสรรคของหน่วยงานภาครัฐอย่างสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ หรือ สสปน. จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานที่ดีและมีระบบเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ในทุกด้าน เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์เข้าร่วมกิจกรรมได้และเป็นผลดีต่อการท่องเที่ยวและการลงทุนของประเทศ อุตสาหกรรมไมซ์เกี่ยวข้องกับการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐตั้งแต่โครงสร้างพื้นฐานมีการอำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรมของบุคคลหรือผู้จะเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมนี้และได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐในต่างประเทศ เพื่อให้ นักท่องเที่ยวหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมจากต่างประเทศเห็นความสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าในหลายๆ ประเทศที่จะประสบความสำเร็จในอุตสาหกรรมไมซ์ หน่วยงานภาครัฐก็จะทุ่มเทและเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเข้มข้น

3. ปัญหาและอุปสรรคของหน่วยงานภาครัฐอย่างสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ หรือ สสปน. ในการวางระบบการบริหารภาครัฐที่เป็นอุปสรรค ยุ่งยากและเป็นการดำเนินการที่สร้างภาระให้กับนักท่องเที่ยว ต้องได้รับการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างให้ความสนใจนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในอุตสาหกรรมไมซ์ เนื่องจากก่อให้เกิดรายได้มากกว่าการดำเนินงานของนักท่องเที่ยวทั่วไป

4. ในสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ระหว่างประเทศ หน่วยงานสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ หรือ สสปน. ต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงให้เท่าทันกับสถานการณ์ภายในประเทศและสถานการณ์โลก เพื่อรูปแบบที่เหมาะสมกับการจัดการประชุมและนิทรรศการของการท่องเที่ยวของไทย

คำสำคัญ : บทบาท,สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ

ABSTRACT

The finding of this research were as follows 1) Private Sectors played major roles in performing convention and exhibition tourism, according to their efficiency in foreign connection and human resource. On the other sides Government agencies concern on facilitation and coordination for assisting MICE tourist. Thai Government should focus on Human Resource Development and foreign language capacity, together with acquired service mind. Meanwhile private sector must maintain their performances.

2) Public Sectors should setup network for supporting MICE industry, in order to provide MICE Tourism activities as foreign direct investment and Thai tourism industry development. Public sector must get an accreditation from foreign partners since it correlated with MICE industry development.

3) Public administration should applied new public service concepts for solving the bureaucratic problem that obstructed MICE development.

4) Thailand Convention and exhibition bureau should upgrading her change management doctrine in order to compliance the uncertain world Social Economics and political changes.

Keywords: Role, the office of meeting incentive travels exhibition.

1. บทนำ

ประเทศไทยต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางการแข่งขันในหลายๆ รูปแบบนโยบายของรัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มีการยึดอำนาจ วันที่ 22 พ.ค. 2557 แนวทางของภาครัฐมีการเปลี่ยนแปลงทำให้ประเทศไทยถูกกดดันจากนานาชาติ เพราะเขาไม่ยอมรับรัฐบาลที่อยู่ภายใต้การยึดอำนาจทำให้การเดินทางมาท่องเที่ยวชะงักงัน ต่างประเทศมีการประกาศเตือนผู้คนภายในประเทศห้ามเดินทางเข้ามาประเทศไทยเนื่องจากเกรงว่าจะไม่ปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

นอกจากนี้ยังมีเหตุระเบิดภายในประเทศและยังมีคดีฆ่าหม่มชาวอังกฤษส่งผลให้ภาพลักษณ์ของประเทศไปในทิศทางที่ไม่ดี รัฐบาลต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการเรียกความเชื่อมั่น โดยการวางแผนและการกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือของประเทศให้กลับอีกครั้ง โดยการเชิญดารานักแสดงอย่างเช่น หม่ำเอื้อและเย็นตะวันหรือดาราสอลลิวัลย์ เข้าสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นภายในประเทศให้กลับคืนมาสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุม

และนิทรรศการ หรือ สสพ. เป็นหน่วยงานของภาครัฐที่ขึ้นตรงต่อคำสั่งของนายกรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าจับตามองอีกหน่วยงานหนึ่งซึ่งเป็นตัวยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวเป็นศูนย์กลางการจัดงานการจัดอบรมสัมมนาหรือจัดนิทรรศการต่าง ๆ ในระดับนานาชาติถือเป็นพันธมิตรในทุกๆ ด้านสำหรับการจัดงานกิจกรรมทางธุรกิจที่จัดขึ้นในสถานที่จัดงานเป็นเพียงไม่เพียงช่วยอำนวยความสะดวกในงานธุรกิจระดับโลกแต่ยังมุ่งเน้นให้ผู้เข้าร่วมงานได้รู้จักจุดหมายปลายทางที่หลากหลายกิจกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) โดยสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสพ.) เป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้เจริญเติบโตขึ้นในภาวะเศรษฐกิจโลกที่กำลังชะลอตัว

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาบทบาทของสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย โดยศึกษาจากข้อมูลพื้นฐานด้วยการค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีความคิดเห็นของนักวิชาการและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อนำมาเป็นศูนย์กลางการจัดประชุมและนิทรรศการทางธุรกิจที่โดดเด่นของทวีปเอเชียเพื่อเป็นแนวทางในการยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยให้ก้าวทันระดับนานาชาติต่อไป

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาบทบาทของสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย

2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) ในการปรับเปลี่ยนต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย

2.3 เพื่อศึกษารูปแบบที่เหมาะสมกับการจัดการประชุมและนิทรรศการของการท่องเที่ยวของไทย

3.วิธีดำเนินการวิจัย

3.1) การออกแบบการวิจัย เป็นสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) จากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) และการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participatory observation)

3.2) การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ให้ความสำคัญกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาข้อมูลแนวคิดการศึกษา คำถามสำหรับการวิจัย วิธีการศึกษาและความถูกต้องแม่นยำของผลการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบวิจัยให้เข้าถึงปรากฏการณ์ของอุตสาหกรรมไมซ์

(MICE) โดยโดยสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) เพื่อให้เหมาะสมกับเป้าหมายของการวิจัยและให้ข้อมูลอย่างครบถ้วน เพื่อเป็นประโยชน์ในการตีความหมายของปรากฏการณ์ที่เป็นอยู่และผู้วิจัยกำหนดให้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ 2 วิธี ได้แก่ 1) ภาครัฐ ผู้บริหารระดับสูง ของสำนักงานส่งเสริมส่งเสริมการจัดงานประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) และสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 2) ภาคเอกชน ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ได้แก่ ประธานสมาคมการค้าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

3.3) ขอบเขตในการวิจัย 1) ขอบเขตด้านประชากร ภาครัฐ ได้แก่ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กับสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ(สสปน.) และผู้บริหารระดับสูง สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และผู้บริหารระดับสูง ภาคเอกชน ได้แก่ ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ได้แก่ ประธานสมาคมการค้าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว 2) ขอบเขตด้านเนื้อหา สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ หรือ สสปน. ในช่วงที่ประเทศไทยมีการยึดอำนาจการปกครองประเทศที่เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ มีปัญหาระเบิดในพื้นที่กรุงเทพมหานครและหัวหินเป็นพื้นที่ในการศึกษา 3) ขอบเขตด้านพื้นที่ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว 4) ขอบเขตด้านระยะเวลา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยในช่วงกำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลระหว่าง มกราคม 2560 – พฤษภาคม 2560 รวมเป็นระยะเวลา 5 เดือน

3.4) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) 1) การตรวจสอบด้านเป็นการสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) และการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม ร่วมกับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลเอกสารด้านต่าง ๆ ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลาย ๆ ท่านที่มีความแตกต่างในด้าน อาชีพ อายุและบทบาทหน้าที่ 2) การตรวจสอบด้านวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลหลายๆ วิธี ได้แก่ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) การสนทนากลุ่ม (Focus Group) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participatory observation) การตรวจสอบข้อมูล การให้ผู้ให้ข้อมูลทบทวนข้อมูลและการตีความของผู้วิจัยการตรวจสอบความถูกต้องของผลการศึกษาด้วยวิธีสร้างแบบสอบถาม (Check List)

4. สรุปผลการวิจัย

4.1 บทบาทของสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจากต่างประเทศมาสู่เมืองไทย เป็นเรื่องที่ภาคเอกชนมีบทบาทหลักในขณะนี้ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการหรือ สสปน. เป็นหน่วยงานตั้งใหม่มีบทบาทรอง ทั้งนี้เป็นเพราะภาคเอกชนมีความสามารถในการดำเนินงานได้ดีกว่าภาครัฐ ในด้านเครือข่ายต่างประเทศและทรัพยากรมนุษย์และภาคเอกชนไม่ต้องเสียเวลาในการจัดงบประมาณในการดำเนินงาน อีกทั้งภาคเอกชนมีความพร้อมในด้านบุคลากรและมีความคล่องตัวในการดำเนินงานมากกว่า ภาครัฐหรือสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการหรือ สสปน. จึงจำเป็นต้องมีการปรับบทบาทในการพัฒนาคน ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรในทุกด้านเพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายในอุตสาหกรรมไมซ์

4.2 ปัญหาและอุปสรรคของหน่วยงานภาครัฐอย่างสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ หรือ สสปน. จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานที่ดีและมีระบบเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ในทุกด้าน เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์เข้าร่วมกิจกรรมได้และเป็นผลดีต่อการท่องเที่ยวและการลงทุนของประเทศ อุตสาหกรรมไมซ์เกี่ยวข้องกับการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐตั้งแต่โครงสร้างพื้นฐานมีการอำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรมของบุคคลหรือผู้จะเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมนี้และได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐในต่างประเทศ เพื่อให้ นักท่องเที่ยวหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมจากต่างประเทศเห็นความสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าในหลายๆ ประเทศที่จะประสบความสำเร็จในอุตสาหกรรมไมซ์ หน่วยงานภาครัฐก็จะทุ่มเทและเข้ามีส่วนร่วมอย่างเข้มข้น

4.3 ปัญหาและอุปสรรคของหน่วยงานภาครัฐอย่างสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ หรือ สสปน. ในการวางระบบการบริหารภาครัฐที่เป็นอุปสรรค ยุ่งยากและเป็นการดำเนินการที่สร้างภาระให้กับนักท่องเที่ยว ต้องได้รับการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความสนใจ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในอุตสาหกรรมไมซ์ เนื่องจากก่อให้เกิดรายได้มากกว่าการดำเนินงานของนักท่องเที่ยวทั่วไป

4.4 ในสถานะที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ระหว่างประเทศ หน่วยงานสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ หรือ สสปน. ต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงให้เท่าทันกับสถานการณ์ภายในประเทศและสถานการณ์โลก เพื่อรูปแบบที่เหมาะสมกับการจัดการประชุมและนิทรรศการของการท่องเที่ยวของไทย

5. อภิปรายผล

การวิจัยศึกษาเรื่อง บทบาทของสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย วิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.1 บทบาทของหน่วยงานภาครัฐ การจัดการของสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการหรือ สสปน.เป็นหน่วยงานของภาครัฐมีบทบาทหรือแนวทางในการช่วยยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย ด้วยอุตสาหกรรมไมซ์ นั้นแสดงให้เห็นถึงการทำงานของภาครัฐที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้น ภาครัฐสามารถสร้างเครือข่ายเพื่อการประสานงานระหว่างองค์กรหรือไม่เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ และภาคอุตสาหกรรมไมซ์มีส่วนช่วยในการยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้มากน้อยเพียงใด เพื่อความชัดเจนในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ ซึ่งเป็นหน่วยงานของภาครัฐในการช่วยยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย ด้วย อุตสาหกรรมไมซ์ ภาครัฐ ในด้านการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวทั่วประเทศไทย เพื่อให้มีความพร้อมสำหรับการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมไมซ์ ในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในภูมิภาคต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ekkaphon Rakkhawamsuk (2017) ได้วิจัยเรื่อง “บทบาทของประชาชนในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี:กรณีการออกโฉนดที่ดินวัดดอนสวรรค์ (ร้าง) จังหวัดสกลนคร” ผลการวิจัยพบว่า การขออนุญาตที่ดินของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติให้แก่วัดดอนสวรรค์ (ร้าง) จังหวัดสกลนคร เป็นการบริหารภาครัฐที่สร้างความขัดแย้งกับประชาชนชาวจังหวัดสกลนคร โดยมีลักษณะการปกปิดข้อเท็จจริงในการดำเนินการ มีวาระซ่อนเร้น ปิดกั้นการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นเรื่องการทำงานของข้าราชการเฉพาะหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตที่ดินเท่านั้น เมื่อเกิดปัญหาจากการกระทำของหน่วยงานรัฐ ผู้บริหารของหน่วยงานภาครัฐขาดความรับผิดชอบทางการบริหาร ไม่มีแนวทางในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เลือกใช้การตีความตามกฎหมายเพื่อเป้าหมายที่ต้องการโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของประชาชนชาวจังหวัดสกลนครที่ร่วมกันรักษาสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นการบริหารภาครัฐที่ไม่ยึดถือประโยชน์สุขของประชาชนอันเป็นหลักการสำคัญของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Komsorn Koonkomsaeng (2015) ได้ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทในการสนับสนุนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทับจันทร์อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทับจันทร์ อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ให้การสนับสนุนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประชาชนโดยการจัดทำโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงน้อยมากซึ่งเป็นกิจกรรมการพัฒนากลุ่มอาชีพและกิจกรรมส่งเสริมเกษตรแบบผสมผสานเท่านั้นและเข้าใจเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจ

พอเพียงในระดับบุคคลและครอบครัวส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเฉลี่ยคนละ 1 ครั้งและเข้าใจเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครอบครัวส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเฉลี่ยคนละ 1 ครั้งเนื่องด้วยในปัจจุบันอุตสาหกรรมไมซ์มีการเติบโตอยู่ในไทยในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลเท่านั้นที่เป็นเช่นนี้เพราะในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญต่างๆ อาทิ เชียงใหม่ หาดใหญ่ หัวหิน ฯลฯ ล้วนแต่มาจากโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมไมซ์โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมไมซ์ ประกอบด้วย ระบบคมนาคมและการขนส่งมวลชนที่ทันสมัย สะดวก ปลอดภัย สามารถเชื่อมโยงและครอบคลุมพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ต่างๆ ทั่วทุกภูมิภาคในประเทศไทย ระบบการคมนาคมขนส่งมวลชนที่ทันสมัยครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญนี้ จะช่วยให้อุตสาหกรรมไมซ์สามารถ สร้างสรรค์กิจกรรมได้หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคในกลุ่มที่กว้างขวางขึ้นและสามารถต่อยอดได้กับธุรกิจต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมไมซ์ และยังเป็นการช่วยกระตุ้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศไทย

5.2 การบริหารองค์กรแบบเครือข่าย การบริหารองค์กรแบบเครือข่ายเป็นการติดต่อประสานงานเป็นกระบวนการที่สำคัญของการงานการบริหารประการหนึ่งที่จะขาดเสียมิได้ เป็นสิ่งที่ต้องทำต่อเนื่องสอดคล้องกันไปของบุคคลหรือกลุ่ม เพื่อให้งานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุประสิทธิผลสูงสุดเพราะหากว่ามีการประสานงานที่ผิดพลาดแล้วงานนั้นก็ไม่สามารถที่จะดำเนินต่อไปได้ สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการจึงมีการวางแผนเพื่อกำหนดนโยบายในการประสานงานระหว่างเครือข่ายเพราะการบริหารงานระหว่างหน่วยงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้จำเป็นที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เป็นเรื่องเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นหรือหน่วยงานอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Surichat Chongchit (2007) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผลงานทางเลือกของชุมชน พบว่า ประกอบด้วย 1) การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ เริ่มจากการสร้าง ความตระหนักให้ชุมชน 2) การขยายเครือข่ายการเรียนรู้ดำเนินการได้ด้วยการเปิดเวทีการเรียนรู้ให้ผู้นำชุมชนมี โอกาสถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ 3) การดำรงอยู่ของเครือข่ายการเรียนรู้ต้องอาศัยการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์อย่างต่อเนื่องทั้งภายในและภายนอกชุมชน จากผลการดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ สสปน.ที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงความร่วมมือประสานงานระหว่างหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชนประสานงานจึงต้องมีอยู่ทุกในทุกระดับชั้นการทำงานในทุก ๆ ฝ่าย การสอดคล้องกันผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีหลักในการประสานงานที่มี

ประสิทธิภาพ เพราะถ้าขาดการร่วมมือในการประสานงานเพียงระดับใดระดับหนึ่ง ย่อมส่งผลกระทบต่อความต้องการขององค์กรรูปแบบของการประสานงานอาจมี 2 รูปแบบ คือ การประสานงานภายในและนอกองค์การการประสานงานในแนวดิ่ง แนวนอน ส่วนการประสานงานจะต้องมีการติดต่อสื่อสาร

5.3 ปัญหาอุปสรรค จุดเด่น จุดด้อยของอุตสาหกรรมไมซ์ ประเทศไทยประสบปัญหาเสถียรภาพทางการเมืองเกิดการชุมนุมประท้วงและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้านประกอบกับเศรษฐกิจต่างประเทศโดยรวมยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ส่งผลให้กลุ่มนักท่องเที่ยวไมซ์ที่เข้ามาในประเทศลดลงร้อยละ 15 จากเป้าหมายที่กำหนดไว้และส่งผลกระทบต่อรายได้รวมที่ลดลง อย่างไรก็ตามสำนักงานส่งเสริมการจัดงานประชุมและนิทรรศการ หรือ สสปน. มีความมั่นใจว่า ปี 2558 ประเทศไทยจะมีเสถียรภาพและความมั่นคงทางการเมืองมากขึ้น สอดคล้องกับผู้เดินทางในกลุ่มอุตสาหกรรมไมซ์ที่เริ่มมีความเชื่อมั่นว่าการที่ คสช.เข้ามาบริหารประเทศ ไม่ได้ส่งผลให้นโยบายการบริหารประเทศเปลี่ยนแปลงไปจากรัฐบาลเป็นการแสดงให้เห็นถึงความพร้อมและศักยภาพที่ประเทศไทยมีสำหรับกลยุทธ์การดึงดูดกลุ่มเป้าหมายเข้าประเทศ จะมุ่งเน้นการเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพที่มีกำลังซื้อและงบประมาณต่อหัวสูงกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปและหากมองถึงกลุ่มเป้าหมายในตลาดไมซ์ต่างประเทศสำนักงานส่งเสริมการจัดงานประชุมและนิทรรศการ หรือ สสปน.

5.4 แนวทางและรูปแบบที่เหมาะสมกับการจัดการประชุมและนิทรรศการของการท่องเที่ยวของไทย ระบบการบริหารงานภาครัฐให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยนั้นมีการเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ภายใต้การขยายตัวของความต้องการบริการธุรกิจไมซ์ในตลาดโลก ประกอบกับการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่จะเป็ปัจจัยเสริมให้ความต้องการบริการธุรกิจไมซ์ในตลาดระดับภูมิภาคขยายตัว อันเนื่องมาจาก การเติบโตของการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน นับได้ว่าเป็นโอกาสที่สำคัญในการเพิ่มมูลค่ารายได้ให้อุตสาหกรรมไมซ์ในประเทศไทย กล่าวได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความเหมาะสมต่อการจัดงานในกลุ่มไมซ์ ประเทศไทยอยู่ในตำแหน่งของภูมิภาค ซึ่งเอเชียอุตสาหกรรมไมซ์ในปัจจุบันมีการแข่งขันค่อนข้างสูงขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ ด้านการบริการและตัวสินค้าเป็นปัจจัยหลักสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสาธารณูปโภคและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม การใช้แผนกลยุทธ์การวางแผนทางการตลาดไป ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Koetsiri Charoenwisan (2009) ได้ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการตลาดที่เหมาะสมของสถานที่จัดงานสำหรับธุรกิจการจัดประชุมในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลจากกลุ่มผู้รับบริการให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านพลังงานมากที่สุด ให้ความสำคัญระดับมากในด้านผลิตภัณฑ์/บริการ ด้านราคา ด้านช่องทาง การจัดจำหน่าย/บริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านกระบวนการบริการและให้ความสำคัญเพื่อดึงดูดให้ได้อุตสาหกรรมไมซ์ เข้ามาจัดงานใน

ประเทศไทย ปัจจุบันอุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) ได้รับการยอมรับมากขึ้นในฐานะกลไกสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่มีแนวโน้มการเติบโตในตลาดการท่องเที่ยวในประเทศไทย และมีความสำคัญต่อการสร้างรายได้และการจ้างงานให้แก่ ประเทศ ทั้งยังพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มไมซ์นี้มีอำนาจการซื้อสูง

5.5 การช่วงชิงโอกาสในอุตสาหกรรมไมซ์ ด้วยสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จากสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม การแข่งขันอำนาจตลอดจนการแสดงแสนยานุภาพของประเทศมหาอำนาจ จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า เมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยว หรือกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ซึ่งเป็นประเทศหลักๆ ที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจที่จะเดินทางไปท่องเที่ยว แต่เมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวได้เกิดขึ้นการเลื่อนการเดินทาง การยกเลิกการเดินทางเพราะนักท่องเที่ยวหรือผู้ที่จัดกิจกรรมเล็งเห็นถึง ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและร่างกาย เมื่อสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดถ้าเกิดเหตุการณ์ที่รุนแรงขึ้นคงไม่มีใครอยากที่จะไปเสี่ยงกับเหตุการณ์นั้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Rangsan Prasertsri (2017) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการเพื่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการในยุคโลกาภิวัตน์นั้นเป็นเรื่องที่มีความยากลำบากสำหรับผู้บริหาร เพราะสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและการเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลกระทบหรือสร้างอิทธิพลทำให้การดำเนินงานขององค์การประสบกับอุปสรรคจนยากที่จะกำหนดรูปแบบและวิธีการบริหารจัดการที่แน่นอนได้ แต่อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงขององค์การก็มีได้อยู่เหนือความสามารถที่ผู้บริหารจะช่วยบริหารจัดการและควบคุมได้ เพียงแต่ว่ารูปแบบลักษณะและวิธีการบริหารจัดการจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงไปให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม การบริหารจัดการดังกล่าวนี้จะต้องกระทำทั้งทางด้านการวางแผน การจัดการด้านองค์การ การจัดการทางด้านการนำและการจัดการงานทางด้านการควบคุม เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและสามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ภาครัฐควรมีการกำหนดนโยบายและการวางแผนด้านงบประมาณในการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมไมซ์ ที่ชัดเจนเพื่อการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจของประเทศ และควรมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ที่ทันสมัยและมีความหลากหลายให้ก้าวทันนานาประเทศ เพราะตอนนี้แต่ละประเทศมีการแข่งขันที่สูงขึ้นเพื่อดึงดูดลูกค้ากลุ่มอุตสาหกรรมไมซ์เข้าประเทศของตนเอง ดังนั้น ภาครัฐควรมีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้อุตสาหกรรมไมซ์มาขึ้น การร่วมมือกันระหว่าง

ภาครัฐและภาคเอกชนเป็นการสร้างความได้เปรียบในการดำเนินงานหรือการเข้าถึงการประมูลงานขนาดใหญ่

6.2 ภาครัฐควรสนับสนุนงบประมาณในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ด้านสถานที่การจัดงาน การคมนาคม ด้านความสะดวกและความปลอดภัย ด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ด้านภาพลักษณ์ และสิ่งดึงดูดใจ เพื่อความพร้อมในการรองรับอุตสาหกรรมไมซ์ขนาดใหญ่ได้

6.3 ภาครัฐควรจัดระบบการกฎ ระเบียบ และขั้นตอนการขอใบอนุญาตสำหรับการนำเข้าสินค้า เพื่ออุตสาหกรรม MICE โดยเชื่อมโยงกับระบบสารสนเทศระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อประสานงาน

6.4 ด้านบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ ประเทศไทยมีผู้เชี่ยวชาญและชำนาญเฉพาะทางในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ การพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่เหมาะสมกับการทำงานอยู่เสมอ

References

- Cohen , J.M. and Uphoff . N.T. (1981). Rural Development Participation: Concept anMeasures for Project Design Implementation and Evaluation.Rural Development Committee Center for International Studies. Cornell University.
- Cohen, J.M., & Uphooff, N.T. (1977). *Rural development participation : Concept and measures for project design implementation and evolution rural development committee center for international studies*. New York: Longman.
- Chapin, F.S. (1997). *Social participation and social intelligence (3rded)*. New York : Longman.
- Catherine Alter and Jerald Hage (1993) *Organizations Working Together Newbury Park, CA: Sage*.
- Rangsan Prasertsri (2017). Managemant Administration for Changing in Globalization. *Journal of MCU Social Science Review*, 6(2), 135-148.
- Komsom Koonkomsaeng. (2015). The Supporting Role of Sufficiency EconomyConcept of KlongTupChanSub-District Administrative Organization, Aranyaprathet District,SaKaeo Province. *Journal of MCU Social Science Review*, 6(2),97-114
- Ekkaphon Rakkhwamsuk. (2017). Research Report on Changing the Structure ofGovernment Agencies in Thailand Reform, Bangkok: Bureau of Academic Services Western University.

**ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษต่อการปฏิบัติงานของ
สหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี**

**SATISFACTION OF FARMERS GROWING NON – TOXICAN HOM THONG
BANANA TOWARDS IMPLEMENTATION OF BAN LAT AGRICULTURAL
COOPERATIVE LIMITED, BAN LAT DISTRICT , PHETCHABURI PROVINCE**

วนาลี เทียมไธสง * สาวิตรี รังสิภัทร** พัชราวดี ศรีบุญเรือง ***

Wanaree Thaimthaisong, Savitree Rangsihaht, Patcharavadee Sriboonruang

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยสังคม 2) ความรู้ในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ 3) ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด และ 4) เปรียบเทียบความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ความรู้ในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ และปัจจัยด้านสังคม กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด จำนวน 129 ราย การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่า t – test ค่า F– test และค่า LSD ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกร(ร้อยละ 51.9) เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 48.41 ปี มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าหรือประถมศึกษา(ร้อยละ 48.0) มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.63 คน มีประสบการณ์ในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษเฉลี่ย 7.23 ปี มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดเฉลี่ย 5.56 ไร่ มีพื้นที่การปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษเฉลี่ย 3.80 ไร่ มีแรงงานเฉลี่ย 3.05 คน มีรายได้เฉลี่ย 61,653.88 บาท/ปี มีรายจ่ายเฉลี่ย 24,405.61 บาท/ปี มีแหล่งเงินทุนจากทุนส่วนตัว (ร้อยละ 52.7) มีอาชีพหลักคือการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ (ร้อยละ 62.0) มีอาชีพรองคือปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์(ร้อยละ 48.8) มีสภาพ

* Master of Science Program in Agricultural Extension, Faculty of Agriculture, Kasetsart University

** Department of Agricultural Extension and Communication, Faculty of Agriculture, Kasetsart University

*** Department of Agricultural Extension and Communication, Faculty of Agriculture, Kasetsart University

การถือครองที่ดินเป็นที่ของตนเอง(ร้อยละ 70.5) มีแหล่งซื้อปัจจัยในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษจากสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด(ร้อยละ 72.0) เกษตรกรมีความรู้ในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 69.7) เกษตรกรได้รับข่าวสารจากสื่อบุคคลมาจากเจ้าหน้าที่สหกรณ์การเกษตร(ร้อยละ 69.8) ได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนจากโทรทัศน์(ร้อยละ 38.0) ได้รับข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์จากวารสารและแผ่นพับ (ร้อยละ 21.7) และได้รับข่าวสารจากสื่อกิจกรรมจากการอบรม(ร้อยละ 51.9) เกษตรกรได้รับสวัสดิการช่วยเหลือสมาชิกโครงการปลูกกล้วยหอมทอง(ร้อยละ 46.5) เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (เฉลี่ย 96.67) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด รายได้ รายจ่าย แหล่งเงินทุนในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ อาชีพหลัก แหล่งซื้อปัจจัยในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน การอบรมจากภาครัฐ และสวัสดิการสมาชิกที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : กล้วยหอมทอง ; เกษตรกร ; ความพึงพอใจ; สหกรณ์การเกษตร

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study personal factors, economic factors , and social factors; 2) to test knowledge on growing non - toxicant Hom Thong banana (banana); 3) to study satisfaction of farmers growing banana towards implementation of Ban Lat Agricultural Cooperative Limited (cooperative); and 4) to compare the satisfaction farmers growing hosting bananas classified by personal factor economic factor knowledge factor and social factor. Samples were 129 farmers growing banana who were membership of the cooperative. Data were collected by using questionnaire. Statistic to analyze data included frequency, percentage, arithmetic mean, maximum, minimum, t-test, F-test, and LSD.

Findings revealed that farmers were male (51.9%), an average age 48.41 years, attained lower or primary education (48.0%), and had an average family members average 4.63 persons. farmers had experiences in growing banana average 7.23 years, had 5.56 rai of farmland, had 3.80 rai of Hom Thong banana growing, had 3.05 labors, earned income average 61,653.88 Baht/year, and had expenses 24,405.61 Baht/year. Farmers had their own sources of income (52.7%). They grew banana as the main occupation (62.0%) grew plants and raised animals as a supplementary occupation (48.8%), had their own land (70.5%), purchased materials for growing banana from the cooperative (72.0%), and gained knowledge about growing banana at the high level (mean 69.7). Farmers received information from people media via staff of the cooperative (69.8%); from mass media via television (38.0%); from printed media via journal and brochures (21.7%); and from activity media via training (51.9%). Farmers received welfare though the Growing Hom Thong Banana Project (46.5%). They satisfied with the implementation of the cooperative at the very high level (mean 96.67). Hypotheses testing revealed that farmers who differed in experiences in growing banana, farmland holding, income, expenses, sources of income for growing banana, main occupation, sources of purchasing materials for growing banana, receiving information from mass media, being trained by the government sector, and receiving welfare would differ in satisfaction towards implementation of the cooperative at the 0.05 level of significance.

Keywords: Hom Thong Banana, Farmers, Satisfaction, Agricultural Cooperative

1. บทนำ

กล้วยหอมทอง เป็นผลไม้ที่นิยมรับประทานเป็นอย่างมากทั้งในเด็กและผู้ใหญ่ เนื่องจากมีเนื้อนุ่มเหนียว และมีกลิ่นหอมแรงกว่ากล้วยอื่นๆ จึงทำให้นิยมปลูก และส่งออกไปยังต่างประเทศจำนวนมากในแต่ละปี โดยมีตลาดหลักที่ประเทศทางยุโรป และอเมริกา กล้วยหอมในประเทศไทยมีอยู่ 2 ชนิด คือ กล้วยหอมทอง และกล้วยหอมเขียว (Benchamat Silayoi , 2002)

การปลูกกล้วยหอมมีอยู่ทุกภาคในประเทศไทย โดยในพ.ศ.ปี 2550 มีพื้นที่ปลูกและผลผลิตกล้วยกล้วยหอมสดของประเทศไทยทั้งหมด 96,000 ไร่ ให้ผลผลิต 23,600 ตัน ผลผลิตเฉลี่ย 2,700 ไร่ (Department of Agricultural Extension , 2551) ซึ่งมีปริมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ. 2557 ดังต่อไปนี้ เนื้อที่ให้ผลต่อไร่มีปริมาณ 86,050ไร่ 86,270ไร่ 86,640ไร่ ผลผลิตต่อตัน มีปริมาณ 233,200ตัน 234,220ตัน 235,747 ตันการค่าที่ใช้ในประเทศมีปริมาณ 231,031ตัน 232,689ตัน 234,273 ตัน

จากข้อมูลที่กล่าวมาเห็นได้ว่าปริมาณนั้นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วยังมีการส่งเสริมให้ปลูกเพื่อการส่งออกเพราะเป็นที่นิยมของกลุ่มลูกค้าชาวต่างชาติ จึงทำให้เกษตรกร ยังคงรักษาระดับพื้นที่ปลูกและปลูกเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในพื้นที่ว่างและมีมูลค่าส่งออกไปตลาดญี่ปุ่นคิดเป็นร้อยละ 95 (Office of Agricultural Economics, 2004) จังหวัดเพชรบุรีมีชื่อเสียงในด้านการปลูกกล้วยหอมและมีพื้นที่ปลูกเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศซึ่งในปี พ.ศ.2550 มีพื้นที่ปลูก 5,429ไร่ แต่ในปี พ.ศ. 2558 มีพื้นที่ปลูก 2,310 ไร่ ปริมาณเก็บเกี่ยว 2,000 ตัน ปริมาณผลผลิต 6,000 ตัน

ปัญหาของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทอง อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี เริ่มจากในอดีตเกษตรกรได้ปลูกกล้วยหอมทองแบบสวนผสม โดยปลูกผสมกับมะนาวหรือพืชอย่างอื่นที่ต้องใช้สารเคมีจึงให้ราคากลายหอมทองในขณะนั้นมีราคาที่ค่อนข้างต่ำ แต่เมื่อทางสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัดได้ตั้งโครงการร่วมมือกับญี่ปุ่น เนื่องจากกลุ่มผู้บริโภคของประเทศญี่ปุ่นนั้นเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญในเรื่องสารเคมีที่ตกค้างในสินค้าทางเกษตรเป็นอย่างมาก ปัจจุบันปัญหาของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดภัย คือจำนวนของเกษตรกรผู้กล้วยหอมทองปลอดภัยลดลง เนื่องจากเกษตรกรหันมาปลูกกล้วยหอมทองส่งขายภายในประเทศมากขึ้น เพราะขั้นตอนการปลูกตลอดจนถึงการเก็บเกี่ยวไม่ซับซ้อนยุ่งยากเหมือนกับการปลูกกล้วยหอมทองปลอดภัยที่มีมาตรฐานกำหนดในการใช้สารเคมีต่างๆ ตั้งแต่การปลูกจนถึงการเก็บเกี่ยวผลผลิต ในส่วนของด้านราคามีราคาค่อนข้างใกล้เคียงกันระหว่างการปลูกกล้วยหอมทองส่งภายในประเทศกับการปลูกกล้วยหอมทองปลอดภัยเพื่อส่งออก จึงทำให้เกษตรกรหันมาปลูกส่งภายในประเทศกันมากขึ้น

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานให้ตรงตามความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสังคมของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

2.2 เพื่อศึกษาความรู้ในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

2.4 เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และความรู้ในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ ที่แตกต่างกัน

2.5 เพื่อศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี โดยผู้วิจัยทำการศึกษาเฉพาะเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองที่ขึ้นทะเบียนปลูกกล้วยหอมทองของสหกรณ์การเกษตร อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 190 ราย ปี พ.ศ. 2559

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษที่ขึ้นทะเบียนผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ ของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ประจำปี พ.ศ. 2559 คำนวณโดยใช้สูตรของ Yamane โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย จำนวน 129 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยครั้งนี้เป็น แบบสอบถาม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเนื้อหาความเหมาะสม นำมาปรับปรุงแก้ไข หาค่าความเชื่อมั่น (reliability)

โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบกับเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน และนำมาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ ของ Cronbach's alpha และการวิเคราะห์รายข้อ (item analysis) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี เท่ากับ 0.953 วิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่า t – test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (Oneway Analysis of Variance) และLSD (Least Significant Difference)

4. ผลการวิจัย

4.1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 51.9) อายุเฉลี่ยเท่ากับ 48.41 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ประถมศึกษาหรือประถมศึกษา (ร้อยละ 48.0) มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.63 คน และมีประสบการณ์ในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษเฉลี่ย 7.23 ปี

4.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษส่วนใหญ่มีพื้นที่ทำการเกษตร (เฉลี่ย 5.56ไร่) มีพื้นที่ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ (เฉลี่ย 3.80 ไร่) มีรายได้เฉลี่ย 61,653 .88 บาท/ปี มีรายจ่ายเฉลี่ย 24,405.61 บาท/ปี มีทุนส่วนตัวในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ (ร้อยละ 52.7) มีอาชีพหลักปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ (ร้อยละ 62.0) มีอาชีพรองคือปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ (ร้อยละ 48.8) สภาพการถือครองที่ดินในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษเป็นที่ของตนเอง (ร้อยละ 70.5) และมีแหล่งซื้อปัจจัยในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษจากสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด (ร้อยละ 72.0)

4.3 ความรู้ในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 69.7)

4.4 ปัจจัยด้านสังคม พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกล้วยหอมทองปลอดสารพิษพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่อบุคคลจากเจ้าหน้าที่สหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด (ร้อยละ 69.8) สื่อมวลชนจากโทรทัศน์ (ร้อยละ 38.0) วารสาร (ร้อยละ 21.7) และสื่อกิจกรรมจากการอบรม (ร้อยละ 51.9) ส่วนการได้รับการฝึกอบรมจากภาครัฐ 1-2 ครั้ง (ร้อยละ 38.7) อบรมจากภาคเอกชน 1-5 ครั้ง (ร้อยละ 17.1) และอบรมจาก ที่อื่นๆ 1-7 ครั้ง (ร้อยละ 18.6) และการได้รับสวัสดิการช่วยเหลือสมาชิกโครงการ ปลูกกล้วยหอมทอง (ร้อยละ 46.5)

4.5 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด พบว่า เกษตรกรพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัดโดยรวมเฉลี่ยอยู่

ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 96.67) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เกษตรกรพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด ด้านการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 37.87) ด้านวิชาการ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 33.13) และด้านการสนับสนุนการผลิตโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 25.67)

5. อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 51.90) มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 48.41 ปี เนื่องจากเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษมีอายุเพิ่มมากขึ้น และไม่นิยมส่งเสริมให้บุตรหลานสืบทอดอาชีพต่อจากตนเอง พร้อมกับเด็กรุ่นใหม่ให้ความสนใจน้อยลงกับอาชีพเกษตรกรรม ทำให้ในปัจจุบันเป็นผู้สูงอายุมากขึ้นที่ทำอาชีพการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษการศึกษาต่ำกว่าประถมหรือประถมศึกษา (ร้อยละ 48.0) เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาการเรียนการสอนในอดีต กำหนดการศึกษาภาคบังคับระดับประถมศึกษาเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ Wantanee Sriuangpakapan (2006) พบว่า เกษตรกรส่วนมากมีระดับการศึกษาในชั้นประถมศึกษาหรือต่ำกว่า (ร้อยละ 64.3) เนื่องจากสมาชิกมีอายุเฉลี่ยที่ค่อนข้างสูง มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนส่วนใหญ่จะมี 2-4 คน (ร้อยละ 45.7) และมีประสบการณ์ในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ เฉลี่ย 7.23 ปี เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ในพื้นที่อำเภอบ้านลาด ได้ประกอบอาชีพอื่นๆ มาก่อนการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ ทำให้เกษตรกรต้องเริ่มค้นหาความรู้และเก็บเกี่ยวประสบการณ์จากการช่วยเพื่อนเกษตรกรและเครือญาติก่อนตัดสินใจปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษของตนเอง

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 5.56 ไร่ มีพื้นที่ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษเฉลี่ย 3.80 ไร่ จำนวนแรงงานในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษเฉลี่ย 3.05 คน เนื่องจากครอบครัว ของเกษตรกรอาศัยอยู่ร่วมกันเพียง พ่อ แม่ ลูก เป็นหลักและบางครอบครัวจะอาศัยรวมกันแบบเครือญาติโดยอาจมีปู่ ย่า ตา ยาย อยู่ร่วมด้วย ดังนั้น บุคคลในครอบครัวที่ยังมีกำลังในการทำงานจะเป็นแรงงานหลักในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ รายได้ของเกษตรกรเฉลี่ย 61,653.88 บาท/ปี รายจ่ายเฉลี่ย 24,405.61 บาท/ปี ทุนที่นำมาใช้ในการลงทุนการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษส่วนใหญ่เป็นทุนส่วนตัวของเกษตรกรเอง (ร้อยละ 52.7) อาชีพหลักของเกษตรกรคือการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ (ร้อยละ 62.0) อาชีพรองของเกษตรกรคือการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ (ร้อยละ 48.8) สภาพการถือครองที่ดินของเกษตรกรในการปลูก กล้วยหอมทองปลอดสารพิษส่วนใหญ่เป็นของเกษตรกรเอง (ร้อยละ 70.5) และแหล่งซื้อปัจจัยในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษนั้นมาจากสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด เนื่องจากมีราคาถูกกว่าท้องตลาด ซึ่งสอดคล้องกับ Natthipa Kengsom (2005) พบว่า

อาชีพหลักที่สร้างรายได้ให้ครอบครัวส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารเคมี อาชีพรองนั้น คือปลูกข้าว ปลูกมะนาว ปลูกผัก และอื่น ๆ (รับจ้างทั่วไป) การถือครองพื้นที่ในการทำเกษตรส่วนใหญ่เป็นที่ดินของตนเองทั้งหมด และแหล่งซื้อปัจจัยการผลิตการเกษตร ส่วนใหญ่เกษตรกรมีการซื้อปัจจัยการผลิตจากสหกรณ์เพียงแห่งเดียว

ความรู้ในการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี มีความรู้รวมเฉลี่ยอยู่ที่ 22.34 – 25.00 คะแนน (ร้อยละ 69.7) อยู่ในระดับความรู้อย่างมาก เนื่องจากเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษได้รับความรู้และการอบรมจากเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

ปัจจัยด้านสังคมพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกล้วยหอมทองปลอดสารพิษจากสื่อบุคคลส่วนใหญ่เกษตรกรมีการได้รับข่าวสารจากเจ้าหน้าที่สหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด (ร้อยละ 69.8) เนื่องจากเจ้าหน้าที่สหกรณ์การเกษตรและเจ้าหน้าที่ในฝ่ายการผลิตกล้วยหอมทองมีความใกล้ชิดกับเกษตรกร อยู่กับแบบช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้การเปิดรับข่าวสารการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคลของเกษตรกรเปิดรับได้ อย่างขึ้นเพราะสื่อบุคคลนั้นเป็นสื่อที่สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ง่ายและรวดเร็ว การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน เกษตรกรเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์ (ร้อยละ 38.0) ซึ่งสื่อจากโทรทัศน์ เป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่ายและสะดวก เทคโนโลยีในปัจจุบันที่พัฒนาและเข้าถึงได้ง่าย เกษตรกรสามารถ ดูออนไลน์ผ่านทางโทรศัพท์มือถือได้ซึ่งไม่จำเป็นต้องดูผ่านเฉพาะในโทรทัศน์เพียงช่องทางเดียว การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ เกษตรกรเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากวารสารและแผ่นพับ (ร้อยละ 21.7) เนื่องจากวารสารและแผ่นพับเป็นสื่อที่สามารถเก็บไว้และนำมาศึกษาได้ใหม่อีกครั้ง มีตัวหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษร มีรูปภาพประกอบในการศึกษา ทำให้เกิดความเข้าใจที่ง่ายขึ้น การเปิดรับข่าวสารจากสื่อกิจกรรม เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารจากการอบรม (ร้อยละ 51.9) ทั้งนี้เนื่องจากอบรม เป็นสื่อกิจกรรมที่เน้นการฝึกฝน และเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของเกษตรกร ในส่วนการฝึกอบรมเกี่ยวกับกล้วยหอมทองปลอดสารพิษจากการอบรมจากภาครัฐส่วนใหญ่เกษตรกรได้รับการอบรม 1-2 ครั้ง (ร้อยละ 38.7) การฝึกอบรมจากภาคเอกชน 1-5 ครั้ง (ร้อยละ 17.1) และอบรม 1 – 7 ครั้งจากที่อื่นๆ (ร้อยละ 18.6) สวัสดิการสมาชิก พบว่าเกษตรกรได้รับสวัสดิการช่วยเหลือสมาชิกโครงการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษ (ร้อยละ 46.5) สวัสดิการช่วยเหลือสมาชิกกรณีประสบภัยพิบัติต่างๆ (ร้อยละ 41.1) สวัสดิการโครงการด้วยรักและผูกพัน (ร้อยละ 6.2) และสวัสดิการค่ารักษาสมาชิก (ร้อยละ 6.2)

ความพึงพอใจของเกษตรกรปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกกล้วย

หอมทองปลอดสารพิษมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 96.67) ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 37.87) ด้านวิชาการ พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 33.13) ด้านสนับสนุนการผลิต พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรบ้านลาด จำกัด ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 25.67)

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 สหกรณ์การเกษตรควรเข้าช่วยเหลือในด้านการป้องกันการเกิดน้ำท่วมในบริเวณการเกษตรและช่วยเหลือในด้านผลผลิตที่เสียหายของเกษตรกร เพื่อบรรเทาความทุกข์ให้กับเกษตรกร

6.2 ภาครัฐช่วยเหลือในด้านตลาดแหล่งรับซื้อทั้งภายในประเทศรองรับผลผลิตและรับรองราคาสำหรับเกษตรกร เพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรและส่งเสริมการปลูกให้มีมากขึ้น

6.3 ควรนำเทคนิคจากเกษตรกรนำมาเผยแพร่ให้กับเกษตรกรภายในกลุ่ม เพื่อเป็นการพัฒนาการปลูกกล้วยหอมทองปลอดสารพิษที่ได้คุณภาพที่ดีขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่อเกษตรกรเอง และต่อเจ้าหน้าที่ในการนำข้อมูล มาพัฒนาต่อไปในอนาคต

6.4 เกษตรกรต้องการให้มีเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาศึกษาและวิเคราะห์โรคเพื่อหาวิธีป้องกันให้กับผลผลิตของเกษตรกร

6.5 สร้างแนวทางในการพัฒนาศักยภาพในการทำงานและพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานและของสหกรณ์การเกษตรเอง ซึ่งจะส่งผลดีต่อเกษตรกร เพราะเกษตรกรได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างทั่วถึงทุกคน และส่งผลดีต่อเจ้าหน้าที่และสหกรณ์การเกษตรเอง

References

- Benchamat Silayoi. (2002). (20 September 2016). *Hom Thong Banana and Banana Planting*. [online]. Available Source: <http://www.puech Kaset.com>
- Department of Agricultural Extension. (28 September 2016). *Area of HomThong Banana Planting in Thailand*. [online]. Available Source <http://www.doa.go.th/hortold/images/stories/strategyplanthort/strategybanan.doc>

- Natthipa Kengsom. (2005). *Agribusiness Systems of Chemical-Free Hom Thong Banana of Ban Lat Agricultural Cooperatives, LtdChangwat Phetchaburi* (Master Thesis). The Graduate School : Kasetsart University.
- Office of Agricultural Economics. (28 September 2016). *Data of agricultural products year 2557 B.E.* [online]. Availble Source:http://www.oea.go.th/download/download_journal/2558/commodity57.pdf
- Phinyo Phuthet. (2016). Conservation and Development of Folk Music Culture of Community based Learning. *Journal of MCU Social Science Review*, 5(3), 231 – 240.
- Wanmaka Kaorndocmai. (2016). Sufficiency Economy Village Administration: Problems and Discontinuity. *Journal of MCU Social Science Review*, 5(3), 125 - 132.
- Wantanee Sripuangpakapan. (2016). *Satisfaction of Banana Growers on the Agricultural Extension Work of Tha Yang Agricultural Cooperatives Limited, Tha Yang District, Phetchaburi Province* (Master of Thesis). The Graduate School : Kasetsart University.

